

[Stavad]

ten. I bemærkningerne til ministerens forslag står der under »Almindelige bemærkninger«:

»Den nugældende ordning indebærer herudover en fortsat forringelse af statens drifts-, anlægs- og udlånsbudget, da overskud i Hypotekbanken placeres i obligationer, hvorfor staten må sælge obligationer i modsvarende omfang med deraf følgende (stigende) renteudgift.«

I den forbindelse vil jeg gerne stille følgende spørgsmål til finansministeren: Når man nu lægger op til at anvende disse beløb til permanente skattelettelser, er konsekvensen så ikke, at staten fortsat skal udstede disse obligationer, og at det så bare bliver nogle andre end Hypotekbanken, der må købe disse obligationer, således at den offentlige sektors samlede underskud vil stige med de 1,8 mia. kr.?

Jeg har undret mig lidt over disse bemærkninger, men jeg er helt sikker på, at finansministeren med glæde vil klargøre sagen for os, så vi har det bedst mulige grundlag, når vi skal arbejde med den i udvalget.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil gerne takke for den overvældende tilslutning til dette forslag. Det ligner jo en enstemmig vedtagelse af selve forslaget, og det er jeg da glad for. Det er heller ikke så overraskende, for det, vi gør, er i og for sig at etablere den praksis for Hypotekbanken, som har været gældende for Nationalbanken siden 1936, så der er ikke noget overraskende i, at den lille justering er i orden og skaffer flertal.

Det, der har været sat spørgsmålstejn ved i den offentlige debat og også en lille smule i dag, er, hvordan vi skal anvende pengene. Regeringen har ét forslag, hr. Kim Behnke foreslog noget lidt andet, og jeg har forstået, at Socialdemokratiet i virkeligheden vil noget helt tredje.

Man kan vel sige det sådan, at hvis vi gør det på den måde, Socialdemokratiet foreslår, er der i hvert fald ikke tvivl om, at den bemærkning, hr. Stavad henviste til, er fuldstændig korrekt. Hvis vi bruger pengene på anden måde, kan hr. Stavads hypotese om betydningen for underskuddet på statsbudgettet også bekræftes.

Derfor er der to diskussioner. Den ene diskussion er om at gennemføre dette lovforslag – det ser det ud til at vi skal gøre – og så er der en anden diskussion, som vi har haft lejlighed til at

tage under åbningsdebatten, under skattedebatten og under alle mulige andre debatter, og vi får den igen under finanslovdebatten: Hvordan skal vi bruge pengene, hvad er den finanspolitiske strammingsgrad, vi ønsker os, osv.?

Men jeg synes egentlig, vi skal holde dette adskilt fra denne diskussion og konstatere: Her er et lovforslag, hvor der tilsyneladende kan skaffes enighed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 22:

Forslag til lov om tilskud til udenlandske forskere med særlige opgaver i Danmark.

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 27/12 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Karen Jespersen (S):**

Dansk forskning er i dag ikke i tilstrækkelig grad involveret i internationalt samarbejde, og der er for få udenlandske forskere, der arbejder i Danmark. Det har Socialdemokratiet sagt i flere år. Nu har regeringen fremsat et par forslag, der skal gøre dansk forskning mere international. Når jeg siger et par forslag, tænker jeg på lovforslag nr. L 12, der er fremsat af skatteministerens og var til første behandling i går, men forslaget hører i virkeligheden hjemme i en debat om forskning og er en følgelov til lovforslag nr. L 22.

De to forslag fra forskningsministeren og skatteministerens ligger tæt op ad nogle af de

[Karen Jespersen]

forslag, Socialdemokratiet har med i sit erhvervspolitiske program. Derfor er vi også positive over for hensigten med de to forslag, men vi mener, at pengene muligvis kan bruges på en mere hensigtsmæssig måde.

Lovforslag nr. L 22 – det forslag, der er på dagsordenen i dag – skal gøre det billigere for virksomheder og institutioner at få udenlandske forskere til at arbejde i Danmark. Det skal ske ved at give et tilskud til den statsskat, forskerne skal betale. For at man kan være berettiget til tilskud, skal der være tale om forskning af særlig høj kvalitet, og forskningen skal være afgørende for forskningsprojektets gennemførelse. Og det er forskningsrådene, der skal afgøre, om det er tilfældet.

Socialdemokratiet er som sagt positivt over for hensigten med forslaget, men vi vil overveje, om støtten kan gives på en mere hensigtsmæssig måde, inden vi går ind for det. Vi vil undersøge, om det ikke er muligt at give støtten som et direkte nedslag i skatten i stedet for at gå den bureaukratiske og besværlige omvej, der betyder, at først skal de udenlandske forskere betale skatten, og så får de et tilskud.

Vi vil også undersøge, om det er muligt at udvide den kreds af personer, der kan få skatterabatten. I forbindelse med nye højteknologiske investeringer er der brug for højt lønnet ekspertise i en indkøringsperiode. Hvis det er meget dyrere at få sådanne eksperter til Danmark end til andre lande, vil internationale firmaer være tilbøjelige til at lægge de nye afdelinger i de lande, der er billigst.

Endelig vil vi have sikkerhed for, at lovforslaget betyder, at det ikke kun er forskere fra det naturvidenskabelige og tekniske område, der kan få tilskud. Derfor vil jeg gerne spørge forskningsministeren, om det er rigtigt forstået, at forskere fra de samfundsvidenskabelige og humanistiske områder også kan få del i tilskuddet.

Endelig vil jeg gerne bruge anledningen til at knytte nogle få kommentarer til lovforslag nr. L 12, der jo er en slags følgelovgivning til lovforslag nr. L 22. Det er et forslag, der betyder, at virksomheder, der deltager i Eureka eller et andet af en række internationale forskningsprojekter, får et ekstra skattefradrag på 25 pct. af omkostningerne ved at deltage i projektet. Det er et forslag, som Socialdemokratiet også har med i sit erhvervspolitiske program, men vi har

også et andet forslag med, nemlig en genetablering af den såkaldte udviklingsfond.

Hvis vi skal vælge mellem, om vi vil have skatterabatten på de 25 pct. eller en genetablering af udviklingsfonden, er det Socialdemokratiets holdning, at vi hellere vil bruge de 90 mio. kr. til en genetablering af udviklingsfonden, som KVR-regeringen jo nedlagde sammen med Fremskridtspartiet – meget imod Socialdemokratiets holdning.

Men i den forbindelse – jeg ved ikke, om det falder ind under forskningsministerens område – vil vi meget gerne have en vurdering af, hvordan skatterabatten på de 25 pct. har virket indtil i dag. Det er jo sådan, at ordningen egentlig blev vedtaget også med Socialdemokratiets stemmer i 1987. Det vil altså sige, at den har virket i et par år, og det ville være rart, hvis man kunne få en vurdering af, hvordan den ordning egentlig har virket, inden vi forlænger den med yderligere tre år.

Eva Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti mener, at det er af utrolig stor betydning, at vi gør alt, hvad der overhovedet er muligt for os, for at styrke det danske erhvervsliv. Et sundt erhvervsliv er nødvendigt, hvis vi vil opretholde og udbygge det samfund, vi kender til, med dets gode uddannelser, dets sociale tryghed, dets gode infrastruktur osv. Derfor er det nødvendigt at styrke dansk erhvervsliv. Det er også erhvervslivet, der er grundlaget for at skabe flere arbejdspladser og dermed for at kunne bidrage til den økonomiske fremgang, som vi alle ønsker.

Hvis dansk erhvervsliv i de kommende år for alvor skal styrkes og skal kunne måle sig med konkurrenterne i udlandet, er det nødvendigt, at vi får et erhvervsliv med et stadig større vidensindhold, og at vi dermed med andre ord får styrket erhvervslivets muligheder for at medvirke til forskning og udvikling, vel at mærke en forskning og udvikling, som kan måle sig med den, som vi ser de øvrige landes erhvervsliv deltage i.

Derfor har regeringen også, som det blev nævnt af den socialdemokratiske ordfører, på en række felter interesseret sig for at styrke erhvervslivets muligheder, også gennem særlig gunstige skatteregler for projekter med stort forsknings- og udviklingsindhold.

[Eva Møller]

Det Konservative Folkeparti kan derfor helt klart støtte det foreliggende lovforslag, som i en 3-årig forsøgsperiode giver mulighed for at yde støtte til udenlandske forskere, således at de helt eller delvis kan få betalt deres indkomstskat til den danske stat.

Det har i lang tid været et ønske for Det Konservative Folkeparti at kunne gennemføre dette for at styrke dansk forskning og udvikling. Derfor hilser vi med tilfredshed, at det på nuværende tidspunkt også er kommet med i regeringens lovprogram. Vi mener, det giver Danmark en mulighed for at få øget sit internationale forskningsislæt. Og det mener vi vi har meget stort behov for.

Da det først og fremmest drejer sig om at deltage i erhvervsrettet forskning og udvikling, mener vi, det er korrekt, at dette skal kunne dokumenteres. Men vi finder det rigtigt, at man kan være ansat enten direkte i en virksomhed eller i en institution, blot man har tilknytning til det pågældende forskningsprojekt.

Såfremt forslaget – og det tror vi da bestemt fra konservativ side – får den tilsigtede virkning, vil vi være indstillet på at forlænge det også ud over forsøgsperioden. Men da det er en nyskabelse, vi har at gøre med her – noget, vi ikke har prøvet før – finder vi det rimeligt at nøjes med i første omgang at lade det have en 3-årig periode for derefter at tage det op og se på det og få rettet eventuelle skønhedsfejl. Vi er indstillet på en hurtig og saglig udvalgsbehandling.

Filt Jensen (V):

At Danmark er førende med hensyn til marginalbeskatning, er der ingen der er i tvivl om. Og jeg kan forstå på fru Karen Jespersen, at Socialdemokratiet har fuld forståelse for de problemer, der følger med den høje marginalskat.

Det er nemlig sådan, at den høje marginalskat ofte kan være en hindring for at få knyttet dygtige udenlandske forskere til danske forskningsprojekter. Og det er meget uheldigt for dansk erhvervsliv og for det danske samfund.

Set på denne baggrund er der megen fornuft og logik i lovforslaget, idet det jo netop skaber mulighed for, at der gives hel eller delvis dækning af indkomstskatten, hvorved man fjerner en væsentlig hindring for at knytte udenlandske forskere til danske erhvervsvirksomheder.

Jeg kan derfor på Venstres vegne anbefale lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Karen Jespersen (S):

Venstres ordfører sagde, at min reaktion på forslaget var udtryk for en accept af, at marginalskatterne er for høje.

Når der er behov for at give støtte til udenlandske forskere, hænger det faktisk sammen med en lang række forhold. Det hænger bl.a. sammen med, at de ikke uden videre kan bruge de fradrag, der er i Danmark, f.eks. rentefradraget, som jo især bliver brugt af mennesker med høje indkomster.

Det hænger også sammen med noget andet, nemlig at det danske skattesystem som bekendt ikke bygger på arbejdsgiverafgifter i samme omfang som andre lande. Hvis en tilsvarende forsker bliver ansat f. eks. i Tyskland, skal han eller hun dér ikke betale de arbejdsafgifter, og det skal arbejdsgiveren heller ikke. Derfor er der forskellige grunde til, at forskere er billigere i andre lande end i Danmark, og det hænger bestemt ikke kun sammen med de høje marginalskatter.

Rahbæk Møller (SF):

Vi har en vis sympati for forslaget. Det er rigtigt, at det særlige danske skattesystem – ikke de særlig høje skatter, men den måde, som skatterne opkræves på – sammen med boligmarkedet og andre ting skaber vanskeligheder for mennesker, der skal være her midlertidigt. Og de problemer vil vi gerne se på og være med til at løse.

Vi kan dog ikke stemme for dette forslag, som det foreligger, alene af én grund: Der er en passus, der siger, at det kun kan gå til forskningsprojekter i en dansk virksomhed eller på en offentlig forskningsinstitution af særlig betydning for dansk erhvervsliv, herunder bl.a. grundforskningsprojekter inden for naturvidenskab, teknisk videnskab og lægevidenskab. Det er dette snæversyn, som er så karakteristisk for den nuværende danske forskningspolitik, at man tror, at humaniora, samfundsvidenskab og andre bløde videnskaber ingen betydning har for udviklingen. Det passer ikke. Selv om vi ser snævert økonomisk på det, er det ikke rigtigt.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren: Hvem tror han egentlig har betydet mest for betalingsbalancen: Rasmus Rask eller Niels Bohr? Det kan ministeren ikke svare på, det ved jeg godt, for det lader sig ikke gøre op. Man

[Rahbæk Møller]

kan nemlig ikke gøre op, hvilken betydning grundforskning har. Men hvis man prøver at foretage et skøn, er jeg såmænd ikke engang sikker på, at det ikke ville være Rasmus Rask, der kom ud med sejren.

Derfor skal den passus i hvert fald væk. Hvis SF skal støtte lovforslaget, skal det omfatte enhver form for grundvidenskab.

Men derudover vil vi gerne se på forslaget under udvalgsbehandlingen. Vi vil gerne overveje, om det er den rigtige måde, pengene bruges på, og om problemet ikke kan løses på en mere hensigtsmæssig måde. Men vi er indstillet på at gå ind i en saglig vurdering af de problemer; vi vil gerne have dem løst.

Ernst B. Schmidt (FP):

Forskning er noget vigtigt for samfundet, men det er et spørgsmål, hvordan den skal foregå i samfundet. Det lovforslag, der foreligger her, var lige ved at udløse en debat om vore skatteforhold her i landet.

Fremskridtspartiet mener, at skattesystemet er forkert. Vi mener også, det er forkert, som man nu vil prøve på, at favorisere forskere, der kommer fra udlandet. Vi mener, at forskningen først og fremmest skal foregå på privat basis. Vi kan gå med til, at man præmierer på samme måde, som det er foreslået i lovforslag nr. L 12, ved, at man kan få fradrag på 125 pct.

Vi er meget skeptiske – ja, mere end det – over for lovforslaget og kan ikke tilsige vores støtte til det.

Jette Pors (CD):

Det er et godt forslag med rimelig strenge krav for opnåelse af skattelettelser. Vi er tilfredse med de klare definitioner og sikringsbestemmelser, det indeholder. Så CD hilser forslaget velkomment.

Både erhvervslivet, som det er blevet nævnt et par gange, og den akademiske verden vil, så vidt jeg kan se, få glæde af dette initiativ. Forskningsaktiviteterne vil øges, og ny inspiration vil komme frem.

Vi kan derfor støtte lovforslaget og håber, at man hurtigt når frem til tredje behandling og vedtagelse, så der kan komme gang i forskningshjulene.

Elisabeth Arnold (RV):

Dette forslag er en af de første udløbere af

Det Forskningspolitiske Råds rapport, som udkom i forsommeren 1990, hvor der blev peget på forskellige tiltag, som kunne forbedre forskningskvaliteten og forskningsintensiteten i Danmark.

Forskningspolitisk Råd appellerede stærkt til Folketinget om, at vi ville lave regler, som gjorde, at det blev mere attraktivt for udenlandske forskere at virke i Danmark, og det behandlede vi også i går, hvor vi diskuterede skattedelen af det, og i dag har vi diskuteret tilskudsdelene af det.

Fra radikal side er vi selvfølgelig tilfredse med, at man følger Det Forskningspolitiske Råds anbefalinger op. Det er vigtigt, at både virksomhederne og – måske især – det offentlige får mulighed for at tiltrække udenlandske forskere. Det er jo sådan, at vi har det problem, at virksomhedsforskningen er kvantitativt for ringe, men virksomhederne har til gengæld mulighed for i ganske mange tilfælde at betale de lønninger, de udenlandske forskere forlanger.

For den offentlige forsknings vedkommende gør det modsatte sig gældende: Den offentlige forskning er kvantitativt fyldig, men har ikke mulighed for at tilbyde de gode udenlandske forskere den løn, de gerne vil have. Så måske kan dette forslag rette op på misforhold begge steder.

Det vil vi vurdere meget nøje efter den 3-årige forsøgsperiode, som skal forløbe. Og vi vil også, når vi skal vurdere ordningen, være opmærksomme på, om det fortrinsvis har været virksomheder, som måske godt selv kunne tiltrække forskere, som har benyttet sig af ordningen, eller det har været virksomheder, som ellers ikke kunne tiltrække disse forskere, og om offentlige institutioner også har kunnet tiltrække udenlandske forskere. Kun hvis vi får en ordentlig balance mellem de private virksomheder og de offentlige forskningsinstitutioner, kan vi sige, at loven har opfyldt sit formål. Så vi venter spændt på, hvordan loven vil virke i praksis.

Lysholm Christensen (KRF):

Danmark har ikke for mange råstoffer at gøre godt med. Derfor er det så vigtigt, at vi satser på forskning; altså på de menneskelige ressourcer. Somme tider skal vi have lidt hjælp udefra, når det gælder forskning, og det har det altså knebet med, fordi de danske skatte- og afgifts-

[Lysholm Christensen]

regler skræmmer folk væk; det er for vanskeligt rent økonomisk at bosætte sig i Danmark som forsker.

Derfor kan vi da kun hilse med glæde, at dette forslag nu ligger på bordet. Det har til formål at styrke erhvervslivets internationale konkurrenceevne gennem forskning, så vi er positive over for tanken om delvis dækning af indkomstsatten.

Set i et større perspektiv var det måske bedre, at vi fik det danske skattetryk sænket, så det ikke var nødvendigt at lave sådanne ordninger, således at vi fik skattetrykket og afgiftstrykket mere på linje med det, vi kender i de lande, vi sammenligner os med. Men i øjeblikket er der behov for dette forslag, for denne ordning, og derfor medvirker vi gerne til en gennemførelse. Når så de 3 år er gået, kan vi se på det igen, for så kan det jo være, at det danske skatte- og afgiftssystem ser anderledes ud, at vi har fået det harmoniseret lidt i forhold til udlandet.

Vi støtter gerne lovforslaget.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne sige tak for den overvejende positive modtagelse, forslaget har fået. Der har været tilslutning til formålet, der har været tilslutning til, at Danmark skal kunne tiltrække forskere af høj international standard, sådan at vi også selv kan få forskere af høj international standard. Det har vi i øvrigt, men vi skal have endnu flere.

Så har der naturligvis været rejst forskellige spørgsmål. Fru Karen Jespersen talte først, og hendes spørgsmål drejede sig om, hvorvidt man ikke lige så godt kunne lave en fradragsordning eller en fritagelsesordning i stedet for at lave en tilskudsordning.

Det vil jeg naturligvis godt drøfte med skatteministeren, hvis fru Karen Jespersen lover at drøfte det med sit partis skattepolitiske ordfører. Så tror jeg vi begge vil blive klogere på, hvad der er af besværligheder ved det. Jeg kan i hvert fald se et økonomisk problem, idet man i så fald må lave en skatteregel, som gælder for alle, med alle de bureaukratiske problemer, det giver, med undtagelser og cirkulærer og bekendtgørelser. Derimod sætter dette lovforslag en tilsagnsramme på bestemte beløb, og der opstilles nogle kriterier, efter hvilke disse beløb skal fordeles, og dermed har man en meget enklere administration.

Naturligvis vil Undervisnings- og Forskningsministeriet med glæde se denne opgave glide over i Skatteministeriet, men jeg må indrømme, at hvis jeg var skatteminister, ville jeg også foretrække, at den lå i Undervisnings- og Forskningsministeriet. Det er det enkleste, så er der styr på det, så det vil jeg anbefale.

Et andet spørgsmål gik på, om man også kan tænke sig, at humanistiske og samfundsvidenskabelige forskere kan få tilskud til skattebetaling efter denne lov. Ja, det er ikke udelukket. Det afgørende er, at det er forskning af betydning for dansk erhvervsliv. Flere og flere er blevet klar over, at også humanistisk og samfundsvidenskabelig forskning i visse tilfælde i høj grad kan have betydning for dansk erhvervsliv.

Men regeringen vil ikke lægge skjul på, at dette er et led i et erhvervsfremmeprogram. Det er der jo mange der har efterlyst, og fru Karen Jespersens parti mener, vi skulle gøre meget mere og have et meget større erhvervsfremmeprogram, så vi vil meget gerne holde fast i, at dette er et program til fremme af forskningen i dansk erhvervsliv.

Så spurgte fru Karen Jespersen uden for dagsordenen, om den anden ordning med et ekstraordinært 25 pct.s fradrag for deltagelse i internationale forskningsprojekter nogen sinde er blevet evalueret. Svaret er, at vi ikke har nogen evalueringsrapport, men naturligvis er der sket registreringer af ordningens brug osv. Når vi beder om at få en sådan ordning igen, er det naturligvis, fordi vi mener, den gamle ordning var god.

Men jeg synes da, det er helt i orden, hvis fru Karen Jespersen i udvalget vil bede om at få evalueret den ordning. Jeg håber bare ikke, at dette forslag skal afvente en sådan evaluering. Så må vi i hvert fald nøjes med en forholdsvis overfladisk evaluering.

Det, vi vel alle er interesserede i, er, om den slags ordninger vil få virksomhederne til at øge deres forskningsvolumen, om sådanne ordninger vil få virksomhederne til at sætte gang i forskningsprojekter, som de ellers ville have opgivet. Det spørgsmål er desværre umuligt at besvare, og skal man kante sig ind på, hvad svaret er, skal man være god til at stille spørgsmål til de pågældende virksomheder, og de føler vist, de har travlt med alt muligt andet, så de vil måske være lidt svære at hive præcise svar ud af. Men jeg vil gerne forsøge.

[Undervisnings- og forskningsministeren]

Jeg vil gerne takke fru Eva Møller og hr. Filt Jensen for tilslutningen. Jeg skal ikke blande mig i diskussionen om, hvorvidt dette forslag beviser, at skattetrykket er for højt i Danmark. Det synes jeg er en udmærket diskussion, og jeg forstår godt, at hr. Filt Jensen sagde det. Jeg vil bare ikke kommentere det.

Hr. Ernst B. Schmidt var kritisk, og det er, fordi han generelt ønsker, at vi sænker skatte-trykket over hele linjen i stedet for her at lappe på det, og det er jo i overensstemmelse med hr. Ernst B. Schmidts partiprogram. Regeringen ville også gerne lette skatten hist og her, men der er jo altså et liv, der skal leves, indtil vi får lettet skatten, og det er den periode, dette forslag drejer sig om.

Jeg vil også gerne takke fru Elisabeth Arnold og fru Jette Pors og hr. Lysholm Christensen for deres tilslutning. Jeg lyttede mig ikke frem til særlige spørgsmål, som jeg skulle besvare i dag. Jeg er enig i de betragtninger, der blev fremført, og er der yderligere spørgsmål, skal jeg besvare dem hurtigt, og så godt jeg kan, i udvalget.

(Kort bemærkning).

Karen Jespersen (S):

Forskningsministerens svar til mig på spørgsmålet om, hvorvidt forslaget også gjaldt forskere fra det samfundsvidenskabelige eller det humanistiske område, fik mig til at tænke på fru Mimi Jakobsens bemærkning om, at Venstre er ved at bevæge sig væk fra at være et højskoleparti til at være et handelshøjskoleparti.

Jeg synes, at man helt overordnet må sige, at en minister for forskning må se det som sin opgave at styrke forskningen på alle områder. Og så kunne man tilføje, at tingene hænger så meget sammen i dag, at man ikke bare kan sidde med et måleapparat og se, hvad det er for en samfundsvidenskabelig eller humanistisk forskning, der også gavner erhvervslivets konkurrenceevne. Der er mange områder inden for hele det økonomiske felt, ja såmænd også handelshøjskolerne, der falder ind under de samfundsvidenskabelige områder.

Derfor synes vi, det er vigtigt både af hensyn til samfundets udvikling som helhed og af hensyn til erhvervslivets udvikling, at man også husker på forskere inden for de to områder.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Nu forholder det sig jo sådan, at Socialdemokratiet ønsker, at der skal bruges langt større midler til fremme af erhvervslivets forskning og udvikling og komplekser, hvad hr. Nyrup Rasmussen kan udvikle i lange notater. Så jeg synes ikke, at anklagen er berettiget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Forskningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 23:

Forslag til lov om Danmarks Grundforskningsfond.

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 27/12 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Frank Jensen (S):**

Ja, så skal vi i Folketinget diskutere oprettelsen af en ny cigarkasse i vores forskningsorganisationsstruktur til at fordele de i forvejen alt for få forskningsressourcer i Danmark.

Netop det med oprettelsen af nye cigarkasser er noget af det, som OECD for år tilbage kritiserede Danmark voldsomt for: at vores forskningsorganisation og -struktur, specielt vore bevillinger, var for spredte, de var bygget op i alt for mange cigarkasser. Man anbefalede derfor at få samlet bevillingerne til vores forskningsorganisation og -struktur og specielt at få vores grundforskningsniveau hævet.

Det er jo glimrende, at KV-regeringen nu er enig med os andre i, at det er vigtigt at styrke